

yaddas

Ruzo İBİŞOVA,
Xanondz, Azərbaycan Dövlət Mədəniyyət və İncəsənət
Universitetinin müəllimi

Unudulmaz xanende Zülfüqar Samadbay oğlu Adigözəlov (Zülfü Adigözəlov) 1898-ci ildə Şuşada köçəri ailəsində anadan olmuşdur. O, ilk təhsilini Ağcabədi almışdır. Zülfü Adigözəlov öz tekrarlanmaz sənəti ilə pərəstişkarlarının qəlbini oxşadığını, onların istək və arzularını şirin avazla tərənnüm etdiyinə görə onu sadəcə "Zülfü" deyə çağırımlılar.

Zülfü Adigözəlov və xanəndəlik məktəbi

1927-ci ilda Zülfü Adigözəlovun hayatında əlamətlər hadisə baş verir. Böyük xanəndə Cabbar Qaraçığı oğlu Şuşa macislerinin birində Zülfünün ifasından sonra ona Bakıya gəlir "Müdafia evi"ndə (indiki Filarmoniya) işləməyi tələf edir. Böyük sənətkarın atılıq qayğısı ilə Zülfü ailəsilə Bakı şəhərinə köçür. Gənc xanende "Müdafia evi"ndə Üzeyir Hacıbəyov, Müslüm Maqomayev, Qurban Primiov, Keçəçi Məmməd, Seyid Şuşinski kimi sənətkarların qarşısında müvəffaqiyətli imtahan verir. "Cahargah" oxudğandan sonra onun "Müdafia evi"ndə solist kimi çalışmasını məsləhət görürler.

Müslüm Maqomayev Zülfünün rəsədi çıxış etməye davet edir. Radiodakçı çıxışları gənc Zülfünün şöhratini artırır. Azərbaycan Dövlət Filarmoniyası Zülfü Adigözəlovun sənətinin inkişafında asıl sənət məktəbi olur.

Z. Adigözəlov təkəc xanəndəlik sənəti ilə məşğul olmuşdur. O, 1929-1932-ci illərdə Mirzə Fətəli Axundov adına Azərbaycan Dövlət Opera və Ballet Teatrında solist olmuş, bir sıra rollarda uğurla çıxış edib. Klassik müğamları milli çərçivədə inkişaf etdirməkdə və onu yad tasirlərində qorumaqdə Zülfü Adigözəlovun böyük xidmətləri olmuşdur. Bəstəkar Said Rüstəmov yazdı: "Zülfü Adigözəlov xanəndəlikə başlığındı gündən məhəbbətli qarşılıqlılaşmışdır... O, gözəl ifası ilə dinləyicilərini düşündürür, həyəcanlandırır, onda böyük insani hissələri aşılıyıdır. Zülfü pasxan xanende idi. O, müğamları pasdan ele məharətli, ele ustalıqla oxuyurdu ki, adam həyran qalırı. O, müğamlarda oxuduğu şeirlərin

mətninə xüsusi diqqət yetirirdi. Klassik şerlərdən nümunələr seçməkde Zülfü xüsusi usta idi. O, dahi şair Füzulinin qəzəllərini böyük məhbəbətle oxuyurdu. Man "Azərbaycan xalq mahnıları" məcməusində "Bir cüt sona", "Nəbi", "Dedim, bir busa ver", "Kəkkilik" və sair mahnıları Zülfünün ifasında nota yazımişam..."

Z. Adigözəlovun dikişsiyasi şirin, temiz və aydın idi. O, haqqı bedii sözü saxta boyalarдан tez ayıra bilirdi. Onun sənətində romantik vüset vardı. Ifasında dinləyimiz "Gedirəm axı" təsnifindəki ustalığı, nitqinin aydınlığı adımı həyran edir. O, bu təsnifi oxuyanda sözləri elə aydın, elə dolğun tələfüz edir ki, elə bil müsahibi ilə səhbat edir. Z. Adigözəlov təsnifi elə naxışlar, elə melodik bəzəklər vurur ki, sanki rəssam böyük bir sanət əsəri yaradır.

Z. Adigözəlov bütün qüvvə və bacarığını xalq musiqisinin inkişafına həsr edib. O, "Rast" müğamını gözəl oxumaqla müasirələrini həyran qoyub. Zülfüdən əvvəl, "Rast" müğamı ifa olunub. XX əsrin əvvəllerində Malibayı Hemid, Məsədi Cəmil, Çəmənli Məsədi Cafer "Rast" ifaçıları kimi şöhrət qazanmışdır. Onlar "Rast" müğamını özünəməxsus tərzə oxumuşlar. Bəzilər isə bu müğamı dəstgah şeklinde başa vurmuşlar. Dəstgahdakı "Mayeyi-rast", "Hüseyni", "Vila-

yati", "Şikəsteyi-fars", "İraq", "Pengəh" hissələrini oxumaq hamiya müəssər olmuşdur. Zülfü Adigözəlov "Rast"ın əsas hissələrini şirin bir əslubda, məharətli oxumaqla müasirələrində fərqlənmişdir.

Z. Adigözəlov "Rast"ın üzərində zərgər ustalıqla işləyirdi. O, müğamın hər söbəsinin ayrı-ayrılıqla tekrar etməklə dəstgah şəklində oxumuşdur. Müğamın bütün xarakterik xüsusiyyətlərini gözəl duyan xanende çalışmışdır ki, "Rast" həqiqəten mərdlik, düzgülük simvolu kimi səslənsin. Əger Zülfü müğamın mayəsində dinləyicisine temiz, pak duyğular aşılayırsa, müğamın "Vi-layat" şəbəsində mərdlikdən, ləyəqətdən söz açaraq dinləyicisine sevinc dolu sabah arzuyları. "Şikəsteyi-fars"da xanende mənəviyyatın gözəlliyyini tərənnüm edir. "Əzaq-pengəh" da isə insanı mübariziliyi səsləyir. Z. Adigözəlov öz tekrarlanmaz ifaçılıq məharəti ilə "Rast" müğamına melodik bəzəklər vurmaqla müğamə romantik heyət bəxş edib. Cab-

bar Qaryağdıoğlu "Mahur"a, İslam Abdullayev "Segah"a, Seyid Şuşinski "Cahargah" a öz möhürünləri vurduları kimi, Zülfü Adigözəlov da "Rast" a öz möhürünləri vurmüşdür.

Z. Adigözəlov "Segah"da da usta idi. O, "Segah" oxuyaqda insanın ruhun, iun heyecan və iztirablarını təcipi, dolğun tacəssüm etdirmişdir. Onun "Segah"ı yanın qəliblərə elə bil sarı su çileyir. "Zəbul"a keçəndə hazırlanın nəfəslər, nisgili güşələr vurmaqla sanki insan xayalını daha uzaq keçmişə aparır və nakamı kamına çatmış kimi geri qaytarır. Z. Adigözəlov həm də mahir qəzelxan idi. O, dinləyicisini qəzəllərlə yormazdı. Bir müğamı başa vurana kimi yalnız bir qəzəldən istifadə edirdi. O, güşəxanlığda o qədar usta idi ki, sözçüliklə məşğul olmağa vaxt qalmırı. O, Fizul, Seyid Əzim Şirvani, Nəbati, Vafiq, Zakir, Nətəvan və Vahidin poeziyasına həmişə müraciət etmişdir.

Z. Adigözəlovun repertuarı zəngin idi. O, bütün müğamları böyük ustalıq və həvəsle oxumusdur. Onun "Zəbul"unun, "Mahur-Hindi"sinin, xüsusi "Orta Segah"ının milli müğam məktəbinizdə xüsusi yeri var. Z. Adigözəlov milli müğam ənənələrini sənət kimi yaşadan xanəndə olsa, dur. O, müğam ifaçılığında milli musiqiye xas olan improvisasiya və variasiya elementlərini ifaçılıq priyomları ilə birləşdirməklə müğamları zənginləşdirib. Z. Adigözəlov oxumurdu, sanki sinin nağıl söyleyirdi. Onu dinləyəndən eləlib xanende gözəl bir şeir söyleyir və ya mahir rassamın fırçasından çıxmış mənali, zəngin bir əsəri seyr edir. Böyük sənətkar hem də gözəl pedaqqə idi. Mütəllim Mütləsimov, Qənbər Zülalov, Həsən Kələntərli, Cahangir Talışinskaya, Süreyya Qacar, Sahib Süürov, İldırım Həsənov, Əbülfət Əliyev, Yaqub Məmmədov və başqa kimi mahir xanəndələrdir. Z. Adigözəlov məktəbinin yelidirmələridir. Azərbaycanın əməkdar artisti Z. Adigözəlov 1963-cü ildə vəfat etmişdir.

Bəli, Z. Adigözəlovun yaradıldığı xanəndəlik məktəbi bu gün fəaliyyət göstərir. Onun yaradığı milli müğam ənənələri musiqimizə böyük töhfədir.